

**Я – громадянин
своєї країни**

♥ Що це значить – громадянин?

Чи може громадянином називатися людина, як не шанує минулого свого народу? Ні.

Чи може справжній громадянин любити лише частину своєї країни? Ні.

*Я Люблю
Україну*

**Метою патріотичного
виховання є становлення
громадянина-патріота
України, готового
самовіддано розбудовувати
її як незалежну,
демократичну, правову,
соціальну державу,
забезпечувати її національну
безпеку, знати свої права і
обов'язки, цивілізовано
відстоювати їх, сприяти
єднанню українського
народу, громадянському
миру і злагоді в суспільстві.**

Громадянин України – це не лише той, хто має синій паспорт, прикрашений тризубом. Це не лише той, хто бере участь у виборах, цікавиться життям власної держави .

Кого ж тоді слід вважати справжнім громадянином нашої незалежної Батьківщини?

На мій погляд, для того щоб відчувати себе громадянином України, треба перш за все перейнятися її історією.

Спільна пам'ять про минуле і спільна робота задля майбутнього перетворюють людину з окремої розумної істоти у свідомого члена суспільства, тобто громадянина.

Україна – це моє минуле, теперішнє та майбутнє. З нею тісно пов'язане моє народження, дитинство.

Україна – це любий моєму серцю край. Тут мій рідний дім. Дорогі родичі, друзі та знайомі – хороші люди, які оточують мене. Український край багатий на гарні традиції та задушевні пісні. Подобається милозвучна рідна мова.

Я хочу бути гідним громадянином держави Україна.

Кожна людина передає свою любов до Батьківщини, як уміє, але чесно, палко і віддано, бо це надто сильне почуття — любов до рідного краю. Людина з ним живе, носить його у своєму серці і завжди хоче ним поділитися з іншими, вилити свої почуття у віршах чи прозі, у картинах чи в музиці, просто у самовідданій праці на благо Вітчизни.

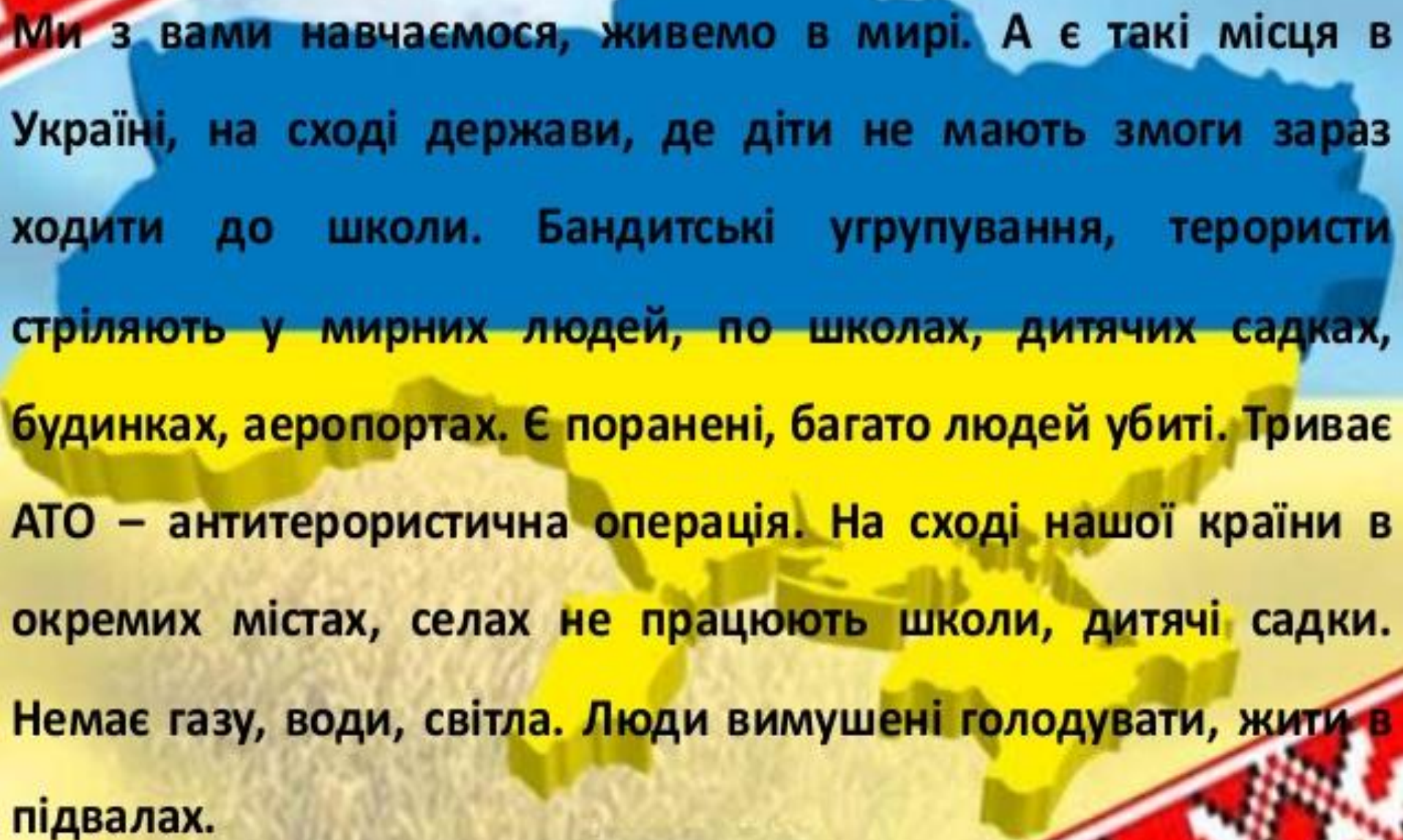

Буває, часом спікну від краси.
Спинюсь, не тямлю, що воно за диво, -
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрадливо,
усе, як є — дорога, явори,
усе моє, все зветься — Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

Ліна Костенко, "Маруся Чурай"

Ще не вмерла Україна
Бо чекає мама сина
А кохана, дні і ночі,
Красє душу, серце. Очі,
Наповняються сльозами,
І зв'язок із небесами
Із проханням ЗАХИСТИТИ
буде день і ніч молити
Ну а донька, татка зранку,
Виглядає все на ганку
Бо повідав їй татусь:
"Ти чекай! Я повернусь!"
А солдат, десь там, в окопі,
Захищає їх життя
Щоб не вмерла Україна,
Щоб жило його дитя!

Ми з вами навчаємося, живемо в мирі. А є такі місця в Україні, на сході держави, де діти не мають змоги зараз ходити до школи. Бандитські угруповання, терористи стріляють у мирних людей, по школах, дитячих садках, будинках, аеропортах. Є поранені, багато людей убиті. Триває АТО – антитерористична операція. На сході нашої країни в окремих містах, селах не працюють школи, дитячі садки. Немає газу, води, світла. Люди вимушені голодувати, жити в підвалах.

- ***Вірність і мужність - ось головні риси героїв: вірність своєму ідеалу та мужність у втіленні цього ідеалу в життя. Вірність і мужність аж до смерті!***
- ***Герої творять дійсність, герої формують обличчя світу - вчора, сьогодні і завтра, бо вони готові віддати все, і в тому числі своє життя, щоби досягнути своєї мети, щоби здійснити свою мрію. Це герої залишили для нас здавалось би такі божевільні кличі: Або все - або нічого! Або пан - або пропав! Перемога або смерть!***

Як хочеться,
щоб тихо ніч пройшла!

Як хочеться,
щоб світлий день настав!

Щоб Україна в мирі зажила.

І щоб, ніхто нікого

не вбивав!!!!!!...

Події, які нещодавно відбулися на території центральної площі української столиці напевно вразили весь світ. Протестуючи спочатку проти порушення волі народу, а потім і проти міліцейського свавілля, люди провели кілька місяців на вулиці в центрі столиці. Вони мали політичні вимоги, пройшли через велику кількість проблем і неприємностей, але все-таки в кінцевому підсумку досягли свого і реалізували свої цілі.

Говорючи особисто про мене і про моє ставлення до подій, я можу сказати, що мені, перш за все, шкода тих людей, які склали своє життя за українську свободу, так звану небесну сотню. Ці люди, безумовно, справжні герої. Вони наважилися вийти на вулицю, протистояти складній системі влади, у підпорядкуванні якої були елітні загони міліції, армія, інші сили і повноваження. Багато з цих сміливих людей загинули. Основне завдання для всіх нас, для свідомих українців, у тому, щоб не забути героїв і своїми діями зробити так, щоб їх смерті були немарними, щоб життя в нашій країні стала кращим і більш комфортним.

Я переконана, що події, що відбулися в Україні, навряд чи можуть залишити когось байдужими. Переважна більшість з тих, хто міг за ними спостерігати, напевно перейнявся повагою по відношенню до наших героїв. Але справу ще не закінчено. Подвиг Героїв небесної сотні повинен бути продовжений усіма нами – ми повинні зробити життя в Україні кращим.

“Вони ще гинуть, отже – молоді” – сказав поет. І справді більшість полеглих на Майдані Героїв лише починали жити. Сьогодні вони у Засвітах, а ми тільки починаємо розуміти значення їхнього чину для всіх нас. Подвигу, завдяки якому народилася вже якісно нова незалежна нація, мужности й звитязі людей, які змінили нас усіх і віддали свої життя за справді єдину неподільну Україну, за нашу свободу. Досі невідомо, скільки ж сміливців поклали життя у столичному протистоянні з жорстокістю та свавіллям диктатури.

ГЕРОІ НЕ ВМИРАЮТЬ!

В ПАМ'ЯТЬ ПРО ЗАГИБЛИХ НА МАЙДАНІ

Мамо, не плач. Я повернусь весною.

У шибку пташинкою вдарюсь Твою.

Прийду на світанні в садок із росою,

А, може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач. Так судилося, нецько,

Вже слово, матусю, не буде моім.

Прийду і попрошуся в сон твій тихенько

Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає

І рана смертельна уже не болить.

Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває

Душа за тобою, рідненька, щемить.

Мамочко, вибач за чорну хустину

За те, що віднині будеш сама.

Тебе я люблю. І люблю Україну

Вона, як і ти, була в мене одна.

Оксана Максимішин-Корабель

rozume4ka.com

НЕБЕСНА СОТНЯ

Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

автор: Оксана Максименко-Корабель

#євромайдан

*Молись за
Україну!*

*Pray for
Ukraine!*

Підготували:
Витак Тетяна
Андрусишин Христина
Коденко Віктор
Гаврочинський Назар
Корженська Ірина

